

รายงานอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงยุติธรรม . นโยบายรัฐบาลกับการพัฒนางานศาลและกระทรวงยุติธรรม . กรุงเทพมหานคร, 2541 .

กิตติพงศ์ พัฒนพงศ์ . พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร: การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางสังคมวิทยา. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยา มหาวิทยาลัย กาคิวศาสตร์สังคมและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2538 .

กุลวดี อรวัฒน์พันธุ์ . พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเพื่อเสริมสร้างวินัยจรของผู้ขับขี่รถยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2537 .

กู่เกียรติ สุนทรบุระ . คำกล่าวในพิธีเปิดสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนคร . กรุงเทพมหานคร : สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง , 2539 .

จากรรรณ ริสาเซ็น . การศึกษางานด้านการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด : ศึกษาเฉพาะกรณีการฝึก และ อบรมเด็กและเยาวชน ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2539 .

ชาญศักดิ์ จริยวิทยานนท์ . ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อกรกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี . ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ , 2536 .

ธีระ ศรีธรรมรักษ์ . ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2521 .

ธีระพล อรุณะกสิกร . พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน , 2539 .

ประธาน วัฒนวานิชย์ . กฎหมายเกี่ยวกับความผิดของเด็ก . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประกายพริก , 2530 .

- ประภาณี สุขทรศนีย์ . ลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด ศึกษาเฉพาะ เขตชุมชนแออัดคลองเตย . วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2536 .
- ประมาณ ชันชื้อ . คำกล่าวในพิธีเปิดสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนคร . กรุงเทพมหานคร : สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง , 2539 .
- ปริวรรต วรวิวัฒน์กุล . การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้านในการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณี อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ . ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ , 2538 .
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ . แบบจำลองความคาดคะเนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน . วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523.
- ไพโรจน์ สิทธิผล . ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มีผลกระทบต่อการทำความผิดของเยาวชน . วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2529 .
- วรเชช จันทรร . สาเหตุของอาชญากรรม : ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง . วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ , มกราคม 2522 .
- วาสุเทพ ทองเจิม . มูลเหตุจูงใจในการทำความผิดของเด็กและเยาวชนชาย : ศึกษาเฉพาะสถานแรกรับ (บ้านเมตตา) สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง . วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2540 .
- ศักดิ์ศรี ปรินาถบรรพตเขตต์ และสุรพล ปรานวนิช . แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนไทย : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2538 .
- ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง . รายงานประจำปี พ.ศ. 2539 ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ เคนโกรว กราฟฟิคดีไซน์ แอนด์ พริ้นติ้ง , 2539.
- สง่า ลีนะสมิต . กฎหมายอาญา 1 . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2521 .

- สง่า ลีนะสมิต . กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2516 .
- สืบศักดิ์ วิทยานนท์ . การเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในชีวิตของเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดและเด็กที่ไม่ได้กระทำผิด . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2516 .
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม . จิตวิทยาเด็กเกเร . พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์ , 2522 .
- สุพัศรา สุภาพ . ปัญหาสังคม . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2541 .
- สุพัศรา สุภาพ . สังคมวิทยา . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2541 .
- สุพัศรา สุภาพ . สังคมไทยและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี . พิมพ์ครั้งที่ 8 . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2538 .
- สุพัศรา สุภาพ . เรื่องวุ่น วัยรุ่นไฮเทค . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2538 .
- สุพัศรา สุภาพ . จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 1) . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2541 .
- สุพัศรา สุภาพ . จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 2) . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2541 .
- สุพัศรา สุภาพ . จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 3) . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2541 .
- สุพัศรา สุภาพ . จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 4) . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2541 .
- สุวิทย์ นิ่มน้อย . อาชญวิทยาและทัณฑวิทยา . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2522 .
- เสริน ปุณณะหิตานนท์ . โลกปริทรรศน์และการดำเนินชีวิตของเยาวชน . วารสารรัฐศาสตร์ 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , (กรกฎาคม 2515) .

อรัญ สุวรรณบุปผา. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518 .

อ้อมเดือน สดมณี. ความคิดเกี่ยวกับตัวตนและพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กวัยรุ่น . วิทยานิพนธ์
สังคมวิทยา มหาวิทยาลัย คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522 .

อัชฌา ลิ้มปีไพฑูรย์. ลักษณะของกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในสถานฝึกและอบรม
ศึกษากรณี สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) . วิทยานิพนธ์สังคมวิทยา
มหาวิทยาลัย คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

อัญชลี ชูบำรุง. ทฤษฎีอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.

อากัศรา ศรีธวัช. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับลักษณะการทำความผิดของผู้ต้องขัง
วัยหนุ่มศึกษาเฉพาะกรณี : ทัณฑสถานวัยหนุ่มบางเขน . วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2538 .

อรุณี โอสถานนท์. ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการทำความผิดซ้ำของเด็กและ
เยาวชน. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2533 .

ภาษาอังกฤษ

Burgess ,E.W. . The City . Chicago : Univ.of Chicago Press , 1925 .

Gabriel ,T. . Juvenile Delinquency in Perspective . New York , 1978 .

Hirschi ,T. . Causes of Delinquency . Univ.of California Press , 1969 .

Merton , R.K. . Social Theory and Social Structure . New York : Free Press, 1957 .

Sue ,T.R. . Crime and Criminology . Brown & Benchmark , 1997 .

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ลักษณะและสภาพทั่วไป

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนทร และสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) เป็นหน่วยงานที่อยู่ในสังกัดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง มีหน้าที่ให้การสงเคราะห์เพื่อคุ้มครองและแก้ไขความประพฤติเด็กและเยาวชนที่ต้องคดีทั้งก่อนและหลังการพิจารณาพิพากษา ดูแลรักษาประโยชน์ของผู้เยาว์ในคดีแพ่งตามที่ศาลสั่ง

1. สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนทร

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแห่งนี้ จัดตั้งขึ้นภายใต้โครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลญี่ปุ่นและรัฐบาลไทย ในชื่อ “โครงการก่อสร้างสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน” โดยรัฐบาลญี่ปุ่นได้ให้ความช่วยเหลือในรูปแบบของการให้เปล่า เพื่อการก่อสร้างอาคารและติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งมีมูลค่าความช่วยเหลือทั้งสิ้น 1,953 ล้านบาท หรือประมาณ 479 ล้านบาท โดยรัฐบาลไทยรับผิดชอบในการจัดเตรียมพื้นที่ก่อสร้าง จัดหาสาธารณูปโภค และงบประมาณสำหรับการดำเนินการ นอกจากนี้รัฐบาลญี่ปุ่นยังให้การช่วยเหลือทางด้านวิชาการ โดยได้จัดส่งผู้เชี่ยวชาญมาปฏิบัติงานประจำ และจัดสรรทุนการศึกษาอบรมแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทย

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2537 โดยมี ฯพณฯ นายไสว พัฒโน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในเวลานั้นเป็นผู้กราบบังคมทูลถวายรายงาน และทรงมีพระมหากรุณาธิคุณพระราชทานนามหน่วยงานแห่งใหม่นี้ว่า “สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนทร”

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนทร ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลคลองโยง กิ่งอำเภอบุพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม มีเนื้อที่ก่อสร้าง 33 ไร่ 3 งาน โดยได้สร้างในที่ดินที่ได้รับการบริจาคจากคุณหญิงสมนึก เปรมวัฒนะ และคุณหญิงสุภัทรา ตันติพิพัฒน์พงษ์ เป็นสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแห่งที่ 5 ในสังกัดสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง กระทรวงยุติธรรม

ในการออกแบบอาคารสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแห่งนี้ได้มีการนำเอาแบบสถาปัตยกรรมขั้นพื้นฐานว่าด้วยการออกแบบสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเข้ามาใช้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานและระบบการบำบัดแก้ไขและฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิดให้มีประสิทธิภาพยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นการก่อสร้างเพื่อให้เป็นแบบของสถานฝึกและอบรม

เด็กและเยาวชนในประเทศไทย รวมทั้งได้มีการวางแผนยกระดับสถานฝึกและอบรมเด็กแห่งนี้ในด้านการศึกษาและการฝึกวิชาชีพ

อาคารสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแห่งนี้จะประกอบด้วยอาคารต่าง ๆ รวม 23 หลัง ได้แก่ อาคารอำนวยการ อาคารเรียนวิชาสามัญ อาคารฝึกวิชาชีพ (4 หลัง) หอนอน (6 หลัง) อาคารฝึกการบังคับเครื่องจักรกลหนักในงานก่อสร้าง อาคารเก็บวัสดุอุปกรณ์เครื่องจักรทางการเกษตร อาคารกลาง อาคารบริการ อาคารเอนกประสงค์ โรงครัว โรงอาหาร โรงจอดรถ ห้องน้ำ ห้องส้วม และทางเดินเชื่อมอาคาร

1.1 ลักษณะพิเศษของเยาวชนที่เข้ารับการฝึกและอบรมอยู่ในสถานฝึกและอบรม

1. เป็นเยาวชนเพศชาย ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 14-18 ปี
2. สำเร็จการศึกษาพื้นฐานไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. มีระยะเวลาเข้ารับการฝึกอบรมไม่ต่ำกว่า 6 เดือน สำหรับการศึกษาวินิจฉัยการบังคับเครื่องจักรกลหนักในงานก่อสร้าง หรือไม่ต่ำกว่า 1 ปีหรือ มากกว่าสำหรับการฝึกวิชาชีพสาขาอื่นๆ
4. มีความสนใจและมีแนวโน้มว่าจะสามารถฝึกวิชาชีพได้
5. มีสุขภาพและจิตปกติ

1.2 กิจกรรมการบำบัดแก้ไข

1. การแนะแนวทางดำเนินชีวิต
2. การศึกษาวิชาสามัญ
3. การให้การศึกษาด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต และพลศึกษา
4. กิจกรรมนอกหลักสูตร
5. การบำบัดแก้ไขฟื้นฟู
6. การฝึกวิชาชีพ โดยทำการเปิดสอน 8 วิชาชีพ ได้แก่ ช่างเชื่อมโลหะ ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างไม้ ช่างกลโรงงาน ช่างพิมพ์ ช่างซ่อมเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ และการบังคับเครื่องจักรกลหนักในงานก่อสร้าง

1.3 แผนการฝึกและอบรม

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแห่งนี้จะรับเยาวชนเข้ารับการฝึกและอบรม ปีละ 200 คน เยาวชนจะได้รับการอบรมและฝึกวิชาชีพมีกำหนดระยะเวลา 1 ปี เวลาเรียน 1,560 ชั่วโมง ยกเว้นเยาวชนที่เข้ารับการฝึกวิชาชีพการบังคับเครื่องจักรกลหนักในงานก่อสร้าง กำหนดระยะเวลาการฝึกและอบรม 6 เดือน เวลาเรียน 780 ชั่วโมง แต่ละวิชาชีพจะรับเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมปีละ 26 วัน โดยจะรับเยาวชนปีละ 2 รุ่น ๆ ละ 13 คน สำหรับวิชาชีพอื่น ยกเว้นวิชาชีพบังคับเครื่องจักรหนักในงานก่อสร้างและจะรับเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมรุ่นละ 18 คน หรือปีละ 36 คน โดยแบ่งการฝึกและอบรมออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะเวลาการศึกษาและอบรมเบื้องต้น (Introductory Stage) เป็นระยะเวลาเตรียมความพร้อมให้กับเยาวชนก่อนฝึกวิชาชีพ เป็นระยะเวลา 1 เดือน กำหนดเวลาเรียนจำนวน 130 ชั่วโมง

2. ระยะเวลาอบรมและฝึกวิชาชีพ (Intermediate Stage) เป็นระยะเวลาฝึกวิชาชีพให้กับเยาวชน ใช้ระยะเวลา 10 เดือน ยกเว้นหลักสูตรการบังคับเครื่องจักรกลหนักในงานก่อสร้าง ใช้ระยะเวลา 4 เดือน หลักสูตรการฝึกวิชาชีพทุกหน่วยวิชาชีพกำหนดเป็น 2 หลักสูตร คือ

2.1 หลักสูตรการฝึกวิชาชีพพื้นฐาน (Basic Course) กำหนดเวลาเรียน 7 เดือน ยกเว้นหลักสูตรการบังคับเครื่องจักรกลหนักในงานก่อสร้างกำหนดเวลาเรียน 3 เดือน เยาวชนจะได้รับการจัดให้เรียนรู้เกี่ยวกับทฤษฎีเบื้องต้นควบคู่กับการฝึกภาคปฏิบัติ

2.2 หลักสูตรการฝึกวิชาชีพขั้นสูง (Advance Course) กำหนดเวลาเรียน 3 เดือน ยกเว้นหลักสูตรการบังคับเครื่องจักรกลหนักในงานก่อสร้างกำหนดเวลาเรียน 1 เดือน เยาวชนจะได้รับการจัดให้เรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิควิชาชีพขั้นสูง และการฝึกภาคปฏิบัติ

3. ระยะเวลาเตรียมการก่อนปล่อย (Pre-release Stage) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการฝึกอบรม เยาวชนพร้อมกลับคืนสู่สังคม เยาวชนจะได้รับการส่งเสริมให้ออกไปฝึกฝนวิชาชีพเพิ่มเติมภายนอกสถานฝึกและอบรมฯ ขณะเดียวกัน กรณีที่เยาวชนต้องรับการฝึกและอบรมอยู่ในสถานฝึกและอบรม สถานฝึกและอบรมจะจัดให้เยาวชนฝึกวิชาชีพเพิ่มเติม และเตรียมเยาวชนเข้าทดสอบความรู้เพื่อขอรับประกาศนียบัตรทางด้านวิชาชีพที่กระทรวงศึกษาธิการให้การรับรอง รวมทั้งเตรียมเยาวชนเข้าทดสอบความรู้ในด้านวิชาชีพตามมาตรฐานของคณะกรรมการมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว มีกำหนดเวลา 1 เดือน

2. สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย(บ้านกรุณา)

เป็นสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย ซึ่งศาลมีคำสั่งให้รับการฝึกอบรมแก้ไขความประพฤติ และเยาวชนที่ถูกจับกุมเป็นครั้งที่ 2 ขึ้นไปไว้ควบคุมระหว่างสอบสวนและพิจารณาคดี ให้ฝึกอบรมวิชาสามัญถึงระดับประถมปลาย ฝึกวิชาชีพช่างไม้ ช่างเย็บเสื้อผ้า ช่างตัดผม ช่างพิมพ์ ศิลปกรรม คนตรี และวิชาชีพเกษตรกรรมแก่เยาวชนตามหลักสูตรการศึกษาพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการ ให้การอบรมจริยศึกษาและพลศึกษา แก้ไขความประพฤติผิดปกติของเยาวชนบริการสงเคราะห์ภายหลังปล่อยในเรื่องที่อยู่อาศัยชั่วคราว ส่วนการสงเคราะห์จัดหางานให้แก่เยาวชนที่พ้นจากการฝึกอบรมแล้ว เป็นหน้าที่ของแผนกสงเคราะห์ภายหลังปล่อยจะดำเนินงานต่อไปร่วมกับมูลนิธิสงเคราะห์เด็กของศาลคดีเด็กและเยาวชน

“บ้านกรุณา” เป็นชื่อของสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางในศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง บ้านกรุณาตั้งอยู่เลขที่ 187 ถนนสรรพาวุธ บางนา กรุงเทพฯ ในปัจจุบันบ้านกรณามีเด็กและเยาวชนที่ศาลสั่งให้คอยควบคุมตัวไว้ระหว่างพิจารณาคดีประมาณ 1,000 คน ในเนื้อที่ 16 ไร่

2.1 วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานฝึกและอบรม

สถานฝึกและอบรมแห่งนี้ได้มุ่งเน้นในการแก้ไขบำบัดและสงเคราะห์มากกว่าการลงโทษเด็กและเยาวชน มิให้ถูกกล่าวหาว่าเป็น “โรงเรียนของการถ่ายทอดนิสัย” เพื่อแก้ไขให้เด็กและเยาวชนชายเหล่านั้นได้ออกมาเป็นพลเมืองดีของสังคมต่อไป ดังนั้นหน้าที่หลักสำคัญของ “บ้านกรูม” คือ

1. ควบคุมดูแลมิให้เด็กและเยาวชนดังกล่าวหลบหนีไปจากที่ควบคุมได้

2. สงเคราะห์และแก้ไขบำบัด ให้เด็กและเยาวชนดังกล่าวให้กลับตนเป็นคนดี และเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไปภายหน้า โดยให้การศึกษาฝึกอบรมทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ตลอดจนการตั้งสอนและอบรมทางด้านศีลธรรม

2.2 การจัดระเบียบในสถานฝึกและอบรม

ในสถานฝึกและอบรมฯ นั้น แบ่งหน่วยงานใหญ่ออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ส่วนธุรการ และ

2. ส่วนฝึกและอบรม

ส่วนธุรการ แบ่งเป็น 2 งาน ได้แก่ งานธุรการ และงานอภิบาล สำหรับส่วนฝึกและอบรมจะแบ่งงานฝึกและอบรมออกเป็น 3 หมวดใหญ่ คือ

1. หมวดวิชาสามัญ

2. หมวดวิชาชีพ ซึ่งมีสาขาวิชาชีพที่ทำการฝึกและอบรมอยู่ 8 วิชาชีพด้วยกัน คือ ช่างพิมพ์ ช่างศิลป์ ช่างเย็บผ้าชาย ช่างดนตรี ช่างเกษตร ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และช่างตัดผม

3. หมวดพัฒนานิสัย

บ้านกรูมามีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานด้านต่าง ๆ ดังนี้

หัวหน้าสถานฝึกและอบรม ทำหน้าที่ดำเนินงานและรับผิดชอบงานบริหารทั่วไปทั้งหมดของสถานฝึกอบรม เช่น การแยกประเภทเด็กและเยาวชนให้เข้าอยู่ตามหอพักต่าง ๆ ดูแลความเป็นอยู่ของเยาวชนอย่างใกล้ชิด ปกครองบังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทั้งหมดและทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงินอีกด้วย

ผู้ช่วยหัวหน้าสถานฝึกฯ ทำหน้าที่ช่วยเหลือหัวหน้าสถานฝึกฯ ประสานงานและทำการแทนหัวหน้าแผนกฝึกและอบรมด้านต่าง ๆ ในขณะที่หัวหน้าสถานฝึกฯ ไม่อยู่

ฝ่ายทะเบียนประวัติ ทำหน้าที่รวบรวมและเก็บรักษา สมุดประจำวันของเด็กในสถานฝึกฯ และรวบรวมผลการฝึกอบรม

ฝ่ายฝึกอบรม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ฝ่ายบ้าน รับผิดชอบเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในขณะที่อยู่บนหอพัก ปกติจะมีพ่อบ้านหอละ 1 คน นอกจากนั้นจะมีพ่อบ้านลอย ซึ่งคอยผลัดเปลี่ยนเวลาในขณะที่พ่อบ้านคนอื่น ๆ มีกิจธุระหรือหยุดงาน

2. ฝ่ายโรงเรียน รับผิดชอบด้านการสอน ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ รวมทั้งจรรยา มารยาทของเด็กและเยาวชนด้วย นับว่ามีความสำคัญไม่น้อยกว่าพ่อบ้าน ซึ่งมีครูทุกคนรับผิดชอบโดยตรงในด้านนี้

ดังนั้นงานด้านการสอนทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ จึงเป็นงานหลักที่มีบทบาทสำคัญยิ่ง ในการช่วยแก้ไขความประพฤติของเด็ก

ทางสถานฝึกฯ ใช้วิธีคัดเลือกเด็กที่มีนิสัยค่อนข้างดี เป็นหัวหน้าเด็กและเยาวชนทั้งหมด เพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยในสถานฝึกและอบรมนั้น เป็นการแบ่งเบาภาระ และส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนรู้จักฝึกหัดความเป็นผู้นำในทางที่ถูกต้องอีกด้วย

2.3 การดำเนินชีวิตประจำวันในสถานฝึกและอบรมฯ

เมื่อศาลได้พิพากษาตัดสินให้ส่งเด็กหรือเยาวชนไปยังสถานฝึกและอบรมฯ แล้ว เด็กจะถูกส่งเข้าไปอยู่ตามหอที่มีที่ว่าง หลังจากนั้นหัวหน้าสถานฝึกฯจึงจะทำการแยกประเภทเด็กอีกครั้งตามความเหมาะสม จำแนกเด็กและเยาวชนตามลักษณะอายุและรูปร่างลักษณะเฉพาะตัวของเด็ก

ชีวิตประจำวันของเด็กและเยาวชนในสถานฝึกและอบรมฯ ไม่ว่าจะเป็นสถานฝึกและอบรมสตรีนร หรือสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย(บ้านกรุณา) จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะได้กล่าวถึงสภาพทั่วไปของสถานฝึกและอบรมฯทั้งสองแห่งในคราวเดียวกัน

เมื่อพ่อบ้านประจำหอรับเด็กและเยาวชนเข้ามาอยู่ในหอพัก พ่อบ้านจะเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวให้ มอบสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็น จากนั้นพ่อบ้านจะอธิบายชี้แจง ระเบียบข้อบังคับ อธิบายให้เด็กทราบว่าควรทำอะไรบ้างในเวลาใด นับว่าพ่อบ้านเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมาก คือเป็นผู้ดูแลเด็กและเยาวชนตั้งแต่เริ่มเข้าหอพัก ดูแลเด็กและเยาวชนก่อนไปรับการฝึกอบรม ควบคุมดูแลหลังจากกลับมาหอพักแล้ว และยังคงเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปของเด็ก

ในวันรุ่งขึ้น หลังจากที่เด็กและเยาวชนเข้าประจำหอแล้ว เด็กใหม่ทุกคนจะต้องเข้าทำงานโยธา ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้แรงงาน เช่น ทำความสะอาดสถานฝึกและอบรมฯ เป็นเวลาประมาณ 15 วัน หลังจากนั้นผู้ช่วยหัวหน้าแผนกฝึกและอบรมฯจะดูรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติของเด็กในสมุดประจำตัวของเด็กแต่ละคน นอกจากนี้ยังพิจารณาคุระระดับการศึกษา เพื่อจัดเด็กให้เข้ารับการฝึกวิชาชีพ

สำหรับเด็กที่ได้รับการศึกษาม่าบ้าง ทางสถานฝึกและอบรมฯจะทำการสอบถามความสมัครใจของเด็กแต่ละคนว่าสนใจจะฝึกวิชาชีพอะไร โดยพิจารณาจากความสนใจ ความถนัด เวลาที่จะรับการฝึกอบรม แต่หากตัวเด็กเองไม่รู้ว่าจะเรียนอะไร ทางสถานฝึกและอบรมฯก็จะกำหนดให้รับการฝึกวิชาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมต่อไป

ดังนั้นผู้ช่วยหัวหน้าสถานฝึกและอบรมฯ จะรายงานไปให้หน่วยฝึกต่าง ๆ ทราบว่าจะได้จัดเด็กเข้าเรียนวิชาใดบ้างแล้ว ขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ทะเบียนจะทำหน้าที่รวบรวมรายงานผลการฝึกอบรมจากครูฝึกเป็นระยะ ๆ

การฝึกอบรมเด็กและเยาวชน แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การสอนวิชาสามัญ ทางสถานฝึกและอบรมฯ จะจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาสามัญ ระดับ 1 ถึงระดับ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ กระทรวงศึกษาธิการ สำหรับเด็กและเยาวชนที่ยังไม่รู้หนังสือเลย ในส่วนของบ้านกรูณาจะจัดให้พวกเขาได้เรียนจนอ่านออกเขียนได้ และจนจบชั้นระดับ 2 (ชั้นประถมปีที่ 4) เป็นอย่างต่ำ และถ้าพวกเขาต้องการจะเรียนต่อจนจบชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ระดับ 3) ก็ย่อมจะทำได้ ส่วนผู้ที่ต้องการเรียนวิชาสามัญสูงกว่านี้ก็อาจทำได้ โดยการเรียนเป็นส่วนตัวหรือรายกลุ่ม โดยมีอาสาสมัครช่วยสอนให้ในขณะที่ว่างจากหน้าที่การงาน ทุกระยะ 6 เดือนจะมีการสอบวัดผลโดยกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ที่สอบได้ทุกวิชาแล้วก็จะได้รับประกาศนียบัตรที่กระทรวงศึกษาธิการออกให้

2. การฝึกวิชาชีพ สำหรับผู้ที่เรียนจบชั้นประถมปีที่ 4 แล้วขึ้นไป และไม่ประสงค์จะศึกษาต่อเพิ่มเติม บ้านกรูณาจะจัดให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้เข้าฝึกวิชาชีพในแขนงที่ตนต้องการ ในปัจจุบันสถานฝึกและอบรมฯ มีการฝึกอาชีพ 8 สาขา แต่ละสาขามีหลักสูตรระยะสั้น 6 เดือน เป็นอย่างต่ำ คือ

2.1 ช่างพิมพ์ ฝึกหนักไปในทางปฏิบัติ เริ่มตั้งแต่การพับกระดาษ การห่อกระดาษ การเรียงพิมพ์ ไปจนถึงการทำงานประจำแท่นพิมพ์ ใช้เวลาฝึกเพื่อหาความรู้ ความชำนาญประมาณ 2 ปี เด็กและเยาวชนในหน่วยช่างนี้จึงจะทำงานได้ดี ปัจจุบันนี้ช่างพิมพ์มีเจ้าหน้าที่ (ครู) 4 คน และเยาวชนประมาณ 50 คน โรงพิมพ์ของหน่วยช่างนี้รับงานพิมพ์แบบคำร้องของศาล 124 ศาล ทั่วราชอาณาจักร เป็นประจำ นอกจากนี้ก็รับพิมพ์ใบขายของทอดตลาด และหนังสือคุณภาพของกระทรวงยุติธรรมด้วย โรงพิมพ์นี้รับงานพิมพ์เล็ก ๆ น้อย ๆ จากข้างนอกบ้าง เช่น นามบัตร การ์ดแต่งงาน และการจัดงานศพ เป็นต้น

2.2 ช่างไม้ ฝึกหนักไปในทางภาคปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ทำเครื่องเรือนหรือทำเครื่องประดับบ้านประเภทหนึ่ง และทำการซ่อมอาคารสถานที่อีกประเภทหนึ่ง งานส่วนใหญ่เป็นการก่อสร้างซ่อมแซมอาคารของบ้านกรูณา ระยะเวลาฝึกอย่างน้อยที่สุด 6 เดือน หน่วยช่างนี้มีเจ้าหน้าที่ (ครู) ประจำ 4 คน และเยาวชนประมาณ 50 คน

2.3 ช่างเย็บเสื้อผ้า เรียนทั้งทางทฤษฎีและฝึกภาคปฏิบัติ ใช้เวลาเรียน 6 เดือน และมีการสอบวัดผล ผู้ที่สอบได้จะได้รับประกาศนียบัตรจากกระทรวงศึกษาธิการ งานประจำของหน่วยช่างนี้ ก็คือ รับจ้างเย็บผ้าของเยาวชนชายสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ผลผลิตของหน่วยช่างนี้ ตกเดือนละประมาณ 200 ชุด หน่วยช่างนี้มีเจ้าหน้าที่ (ครู) 2 คน และเยาวชนประมาณ 40 คน

2.4 ช่างตัดผม เรียนทั้งทฤษฎีและภาคปฏิบัติ หลักสูตรระยะสั้น 5 เดือน มีการสอบวัดผลทุก 6 เดือน ผู้สอบได้จะได้รับประกาศนียบัตร จากกระทรวงศึกษาธิการ งานประจำของหน่วยช่างนี้ก็คือ ตัดผมเด็กและเยาวชนในสถานฝึกและอบรมฯ เดือนละประมาณ 1,000 ศีรษะ มีเยาวชนไปบริการตัดผมให้แก่ประชาชนทั่วไปที่สถานพินิจฯกลาง หน่วยช่างนี้มีเจ้าหน้าที่(ครู) 2 คน และเยาวชนประมาณ 40 คน

2.5 เกษตรกรรม เรียนทั้งทฤษฎีและภาคปฏิบัติ หลักสูตรระยะสั้น 6 เดือน สอนและฝึกให้เด็กและเยาวชนรู้จักการเลี้ยงไก่และสุกร การทำสวนครัว การทำกระถางโมเสค และการทำสวนลาด เป็นต้น ผลผลิตทางเกษตรส่วนมากขายให้กับโรงครัวของสถานฝึกและอบรมฯ นอกนั้นขายให้กับเอกชนภายนอก หน่วยนี้มีเจ้าหน้าที่ (ครู) 2 คน และเยาวชนประมาณ 50 คน

2.6 ศิลปปฏิบัติ เรียนและฝึกหนักไปในทางปฏิบัติ หลักสูตรระยะสั้น 6 เดือน สอนให้เด็กรู้จักการทำงานศิลปะ และการให้สี สอนให้รู้จักหล่อหุ่นปูน การขัดเงา และทาสี เป็นต้น ผลผลิตเป็นภาพสีน้ำมัน และกระปุกออมสินรูปสัตว์ต่าง ๆ หน่วยนี้มีเจ้าหน้าที่ (ครู) 3 คน และเยาวชนประมาณ 40 คน

2.7 หน่วยดนตรี วางโครงการฝึกเด็กและเยาวชนที่สนใจวิชาดนตรีสากลและดนตรีไทย ในปัจจุบันฝึกเฉพาะดนตรีสากลก่อน มีครูสอนดนตรีประจำ 2 คน และเยาวชนรับการฝึกอบรม 60 คน

2.8 ช่างเครื่องยนต์ หลักสูตรระยะสั้น 6 เดือน เด็กและเยาวชนรุ่นละ 40 คน ทุกๆ 6 เดือน จะกำหนดให้มีการสอบวัดผลเพื่อรับประกาศนียบัตรจากกระทรวงศึกษาธิการด้วย

วิชาชีพทุกสาขาที่กล่าวมาแล้วนั้น สถานฝึกและอบรมฯมีวัตถุประสงค์พิเศษ คือต้องการให้เด็กและเยาวชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริง ๆ ไม่ว่าจะโดยทำงานกับนายจ้าง หรือทำเป็นส่วนตัว นอกจากนี้แต่ละวิชาต่างก็มีรายได้ของตน ซึ่งทางสถานฝึกและอบรมฯ ได้จัดสรรให้แก่เด็กและเยาวชนของช่างนั้น ร้อยละ 50 และให้เจ้าหน้าที่ร้อยละ 10 ที่เหลือเก็บเป็นทุนสำรองต่อไป เงินปันผลที่แบ่งให้แก่เด็กและเยาวชนนั้นจะแบ่งให้เป็น 2 ครั้ง คือ ให้เยาวชนไว้ใช้จ่ายในปัจจุบันครั้งหนึ่ง โดยนำเข้าบัญชีเบิกจ่ายประจำวัน และเก็บไว้ให้เด็กและเยาวชนในวันครบกำหนดปล่อยครั้งหนึ่ง การที่จัดดังกล่าวนี้ก็เพื่อให้เป็นกำลังใจแก่เด็กและเยาวชน และเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และเป็นการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนอีกประการหนึ่งด้วย

2.3.1 การอบรมจิตใจ

การอบรมจิตใจเป็นส่วนสำคัญของการฝึกและอบรมที่สถานฝึกและอบรมฯ และก็อบรมผสมผสานไปกับการเรียนวิชาสามัญ การฝึกวิชาชีพและการทำงานตามปกติ การอบรมจิตใจในที่นี้หมายความรวมถึง การอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนตามหลักธรรมคำสั่งสอนของพุทธศาสนา โดยจัดให้มีการบรรยายหรือปฏิบัติธรรม การอบรมเด็กและเยาวชนให้รู้จักมารยาทของสังคม วัฒนธรรมและประเพณี ตลอดจนจนถึงการทำงานเป็นหมู่เป็นคณะ และการมีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วย

การอบรมจิตใจในที่นี้จึงกินความหมายกว้างกว่าการเยียวยาทางจิต (Psycho:herapy) ของประเทศตะวันตกมาก วิธีการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันพอที่จะแยกออกได้เป็น 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1. การฝึกพลศึกษา ลูกเสือ และการเล่นเกมสกีฬา ซึ่งในขั้นต้นมุ่งให้เด็กและเยาวชนรู้จักออกกำลังบริหารร่างกายให้แข็งแรงสมบูรณ์ ให้รู้จักความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และในขั้นสุดท้ายให้รู้จักการทำงานแบบเป็นหมู่คณะ ที่บ้านกรูณามีหน่วยพลศึกษา ประกอบด้วยครูพลศึกษา 1 คน และอาสาสมัครหลายคนช่วยกันฝึกและสอนเยาวชนในกิจการดังกล่าวแล้ว

2. การฝึกกิริยามารยาทในสังคม ได้แก่ การอบรมสั่งสอนในเรื่องมารยาทที่เหมาะสมในโอกาสต่าง ๆ ตลอดจนการฝึกมารยาทเหล่านั้นในชีวิตประจำวันด้วย พ่อบ้าน ครู และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ทุกคน รวมทั้งอาสาสมัครด้วย ได้ร่วมกันฝึกสอนมารยาทที่ด้งานดังกล่าวแล้วให้เยาวชนได้ฝึกหัดปฏิบัติตาม

3. การอบรมสั่งสอนตามหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา ได้มุ่งเน้นสั่งสอนให้เด็กและเยาวชนทุกคนมิให้กระทำความชั่ว ให้กระทำความดี และทำจิตใจให้บริสุทธิ์ มีผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้ให้การอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนเหล่านี้ตามหัวข้อธรรมต่าง ๆ ที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สำหรับผู้ที่ประสงค์จะฝึกสมาธินั้น ก็จะมีอาสาสมัครไปสอนวิชาสมาธิให้ด้วย ทั้งหมดที่กล่าวมาก็เพื่อให้เด็กและเยาวชนเข้าใจในบาปบุญคุณโทษ สิ่งซึ่งเป็นประโยชน์และมีไม่เป็นประโยชน์ ตลอดจนการรู้จักวางตนและปฏิบัติตนเหมาะสมกาลเทศะ รู้จักปฏิบัติตามกฎและกติกาสังคม และรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ สิ่งเหล่านี้ถ้าเข้าใจและนำไปประพฤติได้ดีก็จะทำให้เด็กและเยาวชนดำเนินชีวิตทั้งในระหว่างฝึกอบรม และภายหลังปลดปล่อยได้แล้ว มีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อสังคมได้อย่างมากด้วย

2.3.2 ระเบียบและวิธีปฏิบัติของสถานฝึกและอบรมฯ

1. การเยี่ยม ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง จะมาเยี่ยมเด็กได้สัปดาห์ละ 6 วัน เว้นวันอาทิตย์ และวันหยุดราชการ เงินและสิ่งของที่นำมาให้เด็กเวลาเยี่ยมให้ผ่านเจ้าหน้าที่ก่อนมอบให้เด็ก ห้ามชุกซ่อนของต้องห้ามเหล่านี้ให้เด็ก คือ อาวุธ เครื่องมือเกี่ยวกับการหลบหนี เครื่องมือเกี่ยวกับการพนัน สุราและสิ่งเสพติดให้โทษ สิ่งนี้อาจทำให้เกิดอัคคีภัย ของมีค่าต่าง ๆ

2. การมีจดหมายติดต่อกับ ผู้ปกครองและญาติพี่น้องสามารถส่งจดหมายมายังสถานฝึกและอบรมฯ ได้โดยตรง แต่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาของเจ้าหน้าที่เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งผิดกฎหมายหรือระเบียบและไม่เป็นผลดีต่อการอบรม เพื่อไม่ให้ข้องแวกกับสิ่งไม่ดีเหมือนอยู่ภายนอก เมื่อเด็กต้องการจะเขียนจดหมายส่งข่าวไปถึงบ้าน ทางสถานฝึกและอบรมฯ ก็จะออกค่าแสตมป์ให้เมื่อต้องการ

3. การขอลาให้เด็กไปบ้าน การขอลานี้จะมีการพิจารณาให้ลาเมื่อเด็กหรือผู้ปกครองไปขอลาค่อครู ฦ สถานฝึกและอบรมฯ แล้วครูหัวหน้าหน่วยจะเสนอต่อผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง หรืออธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางอนุญาตตามระเบียบที่

กำหนดไว้ หลักเกณฑ์ในการขอลาวันเด็กจะต้องปฏิบัติตัวในสถานฝึกและอบรมเสียก่อนจึงจะ ได้รับสิทธิพิเศษให้ลาเช่นนี้ และเจ้าหน้าที่จะติดต่อกับผู้ปกครองประกอบการพิจารณาด้วย ถ้าผู้ปกครองหมั่นติดต่อก่อนแล้วก็จะเป็นการสะดวก การปฏิบัติตัวนั้นพิจารณาจากผลการศึกษ การฝึกอาชีพและความประพฤติตลอดจนความไว้วางใจโดยทั่วไปด้วย แต่ผู้ปกครองของเด็กที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปบ้านควรดูแลเด็กขณะอยู่บ้านให้ปฏิบัติตัวเรียบร้อย อย่าส่งเสริมให้เด็กอยู่บ้านเกินวันลา

การลาครั้งแรกเด็กต้องทำตัวมาไม่น้อยกว่า 6 เดือน ส่วนการลาครั้งต่อ ๆ ไป เด็กจะต้องทำตัวห่างจากการลาครั้งแรกไม่น้อยกว่า 2 เดือน

เด็กและเยาวชนที่ลาได้ก็เฉพาะที่ศาลตัดสินแล้วเท่านั้น เด็กที่ศาลยังไม่ตัดสิน จะลาไม่ได้ แต่สามารถให้ประกันตัวได้ หรือให้เจ้าหน้าที่พาไปบ้านผู้ปกครองได้

ในบางกรณี ผู้ปกครองขอลาเด็กที่ยังทำตัวไม่ดีตามกำหนด แต่ทางครอบครัวมีธุรกิจสำคัญที่จะอนุญาตให้ลาได้ โดยพิจารณาความจำเป็น ระยะเวลาที่อนุญาตให้ลาไปเพียงวันเดียว แต่กรณีพิเศษลาได้ 3-7 วัน และผู้ปกครองต้องให้คำมั่นว่าเด็กต้องได้ไปอยู่บ้าน ปฏิบัติตัวเรียบร้อย

4. การควบคุมทางวินัย ตามปกติเมื่อเด็กมาอยู่รวมกันมาก ๆ ข่อมต้องมีการระเบียบวินัยเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติเป็นหลัก การควบคุมทางวินัยนั้น ควรมีเป้าหมายเพื่อให้เด็กและเยาวชนรู้จักควบคุมและปกครองตนเอง ตามกฎหมายของศาลคดีเด็กและเยาวชน ปรากฏใน มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็ก พ.ศ.2494 ซึ่งการลงโทษอยู่ในความควบคุมของผู้อำนวยการสถานพินิจฯ

1. เข็มขัดไม่เกิน 12 ที
2. ขังเดี่ยวครั้งละไม่เกิน 1 สัปดาห์
3. ทำงานหนัก
4. ตัดผลประโยชน์และความสะดวกที่เด็กและเยาวชนได้รับ

การลงโทษตามมาตรานี้ให้ลงโทษแก่เด็กและเยาวชนที่ละเมิดกฎหมาย ประพฤติชั่ว หรือกระทำความผิดวินัย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงครั้งที่ 2 (พ.ศ.2494) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ.2494 กำหนดว่า ทัณฑ์ที่จะลงแก่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดวินัย ประพฤติชั่ว แบ่งเป็น 2 สถาน สถานหนึ่งให้ลงโทษเข็มขัดหรือขังเดี่ยว สถานเบาให้ทำงานหนัก ตัดผลประโยชน์และความสะดวกที่เด็กและเยาวชนได้รับ

อนึ่ง การลงโทษให้ผู้อำนวยการสถานพินิจ คำนึงถึงสวัสดิภาพของเด็ก คำนึงถึงบุคลิก ลักษณะ สุขภาพและภาวะแห่งจิตเป็นคน ๆ ไป ถ้าผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นว่าเด็กและเยาวชนยังไม่สมควรได้รับการลงโทษก็อาจสั่งพักทัณฑ์ได้

การสั่งพักทัณฑ์ทำได้ดังนี้ คือ ถ้าละเมิดกฎหมาย ประพฤติชั่ว หรือกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง และเด็กและเยาวชนได้คำนึงถึงความผิดที่กระทำไปแล้ว การสั่งให้ทำงานหนักครั้งหนึ่งไม่

เกิน 2 ชั่วโมง และห้ามมิให้ส่งเด็กและเยาวชนทำงานหนักในลักษณะที่เห็นว่าเป็นการใช้แรงงานเด็กหรือเยาวชนเกินกว่าสภาพแห่งร่างกาย

วิธีการเขียนเด็กและเยาวชนให้ผู้อำนวยความสะดวกสถานพินิจส่งเด็กหรือเยาวชนไปให้แพทย์ตรวจเสียก่อนว่าจะทนต่อการเขียนได้หรือไม่ หรือแพทย์ลงความเห็นว่าจะเขียนได้จึงจะดำเนินการได้ การเขียนให้เขียนต่อหน้าผู้อำนวยความสะดวกสถานพินิจหรือกรรมการสถานพินิจแล้วแต่กรณี วิธีการเขียนให้เขียนด้วยไม้ไผ่ เหล็กกลม หรือหวานเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 1 ซม. และยาวไม่เกิน 1 เมตร ต้องให้เด็กหรือเยาวชนยืนตรง แล้วเขียนที่ขาอ่อนท่อนบนด้านหลัง พยายามอย่าให้ชำรุดเข็ม ถ้าแพทย์เห็นว่าเด็กหรือเยาวชนทนต่อการเขียนไม่ได้ให้ยุติการเขียน เมื่อเขียนเสร็จให้ส่งตัวเด็กหรือเยาวชนให้แพทย์ตรวจรักษา

การขังเดี่ยว ให้ขังครั้งหนึ่งไม่เกิน 3 วัน แต่ถ้าเด็กหรือเยาวชนถูกขังเดี่ยวอีก ส่งขังได้ครั้งละไม่เกิน 3 วัน แต่ถ้าขังต่อเป็นครั้งที่ 3 รวมขังติดต่อกันเกิน 1 สัปดาห์ ให้ขอความเห็นชอบต่ออธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนเสียก่อน นอกจากนี้เด็กคนใดละเมิดกฎหมายประพฤติชั่ว หรือกระทำความผิดวินัย ถูกเขียนหรือขังเดี่ยวในเดือนใดก็ห้ามขอกนออกสถานที่ หรือห้ามอนุญาตให้ลาในเดือนนั้น ยกเว้น กรณีเจ็บป่วย เป็นต้น

2.3.3 การปลดปล่อยตัวเด็กและเยาวชน

ในการปลดปล่อยตัวเด็กและเยาวชน จะมีคณะกรรมการพิจารณาผลการปฏิบัติตัวของเด็กซึ่งอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางแต่งตั้ง ประชุมพิจารณาตัดสินผลการฝึกและอบรม โดยฟังรายงานของผู้ฝึกทั้งในด้านสามัญศึกษา อาชีวศึกษา และงานบ้าน เพื่อวัดว่ามีความก้าวหน้าในการเรียน การฝึกงาน และความประพฤติเพียงใด แล้วมีมติแสดงผลการพิจารณาไว้ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ไม่ก้าวหน้า ก้าวหน้าน้อย ก้าวหน้าพอใช้ ก้าวหน้าดี และก้าวหน้ามาก เด็กจะได้รับการพิจารณาตัดสินผลการฝึกและอบรมเป็นระยะ ๆ ครั้งแรกเมื่อครบ 84 เดือน นับแต่วันที่ศาลพิพากษา และครั้งต่อ ๆ ไปเมื่อครบอีก 4 เดือนถัดไป คณะกรรมการจะมีการประชุมเดือนละครั้ง เด็กที่ปฏิบัติตัวอยู่ในระดับก้าวหน้าพอใช้ขึ้นไป จะได้รับการพิจารณา เช่น ให้ลาไปบ้าน

โดยปกติถ้าคำพิพากษาของศาลได้กำหนดระยะเวลาที่ให้ฝึกและอบรมขั้นต่ำและขั้นสูงไว้ซึ่งมักจะเป็น 1-3 ปี เด็กจะได้ปล่อยตัวเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับผลการตัดสินในการปฏิบัติตัวของเด็กดังกล่าว แต่ถ้าคำพิพากษากำหนดระยะเวลาที่ให้ฝึกและอบรมตายตัว การปล่อยข้อมเป็นไปตามกำหนดนั้น

เมื่อตรวจสอบการปฏิบัติตัวของเด็กทุกขณะ เด็กจะต้องถือบัตรผ่านสำหรับให้ครูผู้ฝึกลงชื่อรับรองเรื่องการปฏิบัติตัวดี ทั้งเช้าและบ่ายและระหว่างที่อยู่หอพัก

เด็กที่ปฏิบัติตัวไม่ก้าวหน้า หัวหน้าสถานฝึกและอบรมฯ จะเปลี่ยนแผนการแก้ไข โดยอาจจะย้ายผู้นั้นไปฝากไว้ในสถานกักฯ หรือย้ายหอเปลี่ยนวิชาที่ให้เรียน หรือฝึกวิชาชีพตามความ

เหมาะสมกับพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป หรืออาจส่งเด็กที่มีความประพฤติเลวออกไปฝากกักใน เรือนจำก็ได้

2.3.4 การติดตามผลงาน

เมื่อศาลได้ปล่อยตัวเด็กและเยาวชนแล้ว การติดตามผลงานเป็นอำนาจหน้าที่ของสถาน พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ซึ่งทำหน้าที่สงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ได้รับการปลด ปล่อยจากสถานฝึกฯ ทั้งนี้อาจจะเป็นกรณีที่ศาลสั่งปล่อยให้กำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติต่อไปอีก ระยะเวลาหนึ่ง หรือปล่อยโดยไม่มีเงื่อนไขก็ได้ ซึ่งเด็กและเยาวชนจะต้องได้รับการสงเคราะห์เกี่ยวกับ ที่อยู่อาศัยหรือการครองชีพ

ตามกฎหมายพระราชบัญญัติการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ.2494 ให้สถานพินิจฯ มี อำนาจและหน้าที่ คือ กระทำการตามความจำเป็นเพื่อให้ทราบความเป็นอยู่ของเด็กและเยาวชนที่ไ้ รับการปลดปล่อยเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยและการศึกษาเท่าที่จะทำได้

ตามมาตรา 65 ในกรณีที่เด็กได้รับการปลดปล่อยจากสถานฝึกฯ ถ้าศาลหรือผู้ปกครองหรือ สถานฝึกฯขอร้อง สมควรกำหนดเงื่อนไขภายหลังปลดปล่อยให้เด็กนั้นปฏิบัติ ก็ให้ศาลมีอำนาจสั่ง ได้ และตามมาตรา 65 และมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน ก็ได้ กำหนดวิธีให้พนักงานคุมประพฤติสอดส่องดูแลเด็กในกรณีที่ศาลสั่งปล่อยโดยมีเงื่อนไขหรือ ไม่มี เงื่อนไขก็ตาม

2.4 สภาพชีวิตและความเป็นอยู่โดยทั่วไปของเด็กและเยาวชนในสถานฝึกและอบรมฯ

เด็กและเยาวชนที่ถูกส่งตัวมายังสถานฝึกและอบรมฯ มีทั้งเด็กที่ยังไม่เคยกระทำความผิด มาก่อนเลย และเด็กที่กระทำความผิดซ้ำ ซึ่งอาจจะเคยถูกส่งตัวมารับการฝึกอบรมมากกว่าหนึ่ง ครั้งแล้วก็เป็นได้ ดังนั้น ความรู้สึกของเด็กที่เข้ามาในสถานฝึกและอบรมจะแตกต่างกัน กล่าวคือ เด็กที่เคยเข้ามาแล้วอาจจะรู้สึกเฉย ๆ เพราะคุ้นเคยกับสถานฝึกฯ มาก่อน แต่เด็กที่เพิ่งเข้ามาเป็น ครั้งแรกจะมีความรู้สึกกลัว ประหม่า และหวั่นวิตก

เด็กและเยาวชนที่เพิ่งเข้ามาอยู่เป็นครั้งแรก

เด็กและเยาวชนซึ่งเพิ่งจะเข้ามาอยู่ในสถานฝึกเป็นครั้งแรกจะมีความรู้สึกสูญเสียความเป็น ตัวของตัวเอง และยิ่งถ้าเขาไม่ใช่เป็นเด็กเกรในความหมายอันแท้จริงแล้ว แต่กระทำผิดอันเนื่อง จากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต้องถูกส่งมาอยู่ร่วมกับเด็กคนอื่น ๆ ที่เขาไม่รู้จัก มาอยู่ในความปก ครอบดูแลของเจ้าหน้าที่แทนพ่อแม่ ซึ่งเจ้าหน้าที่มักจะมีความสัมพันธ์ต่อเขาอย่างเป็นทางการ ก็ยิ่ง ทำให้เขาเป็นทุกข์ใจมาก

เมื่อสถานฝึกและอบรมฯ ได้แยกประเภทเด็กให้เข้าไปอยู่หอต่าง ๆ ตามลักษณะ รูปร่าง และอายุของเด็กแล้ว เด็กใหม่ที่ขาดจนหรือมาจากต่างจังหวัด เมื่อเข้าไปในหอแล้วมักไม่มีใครสน ใจ ต้องค้นคว้าช่วยเหลือตัวเอง ใช้สิ่งของเท่าที่มีอยู่ในหอพักหรือที่พ่อบ้านจัดให้ตามความจำเป็น ส่วน เด็กที่พ่อแม่มีฐานะปานกลางหรือค่อนข้างดีเมื่อเข้าไปในหอวันแรก ก็จะมีเพื่อน ๆ ซึ่งเขาไม่รู้จัก

ชักชวนไปนอนด้วย และจะเอาใจเขาโดยการเอาหูรีให้สูบ เอาขนมให้กิน เมื่ออยู่ไปสักกระยะหนึ่ง เขาก็จะรู้ว่าแท้จริงแล้วเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เหล่านี้มิได้มีความจริงใจกับเขาเลย เหตุที่เขาชวนให้ให้มาอยู่มานอนด้วย เพราะต้องการผลประโยชน์จากเขาเป็นการตอบแทน คือหวังผลประโยชน์ที่ได้จากการที่ญาติของเด็กมาเยี่ยม นานนม อาหาร ข้าวของ และเครื่องใช้อื่น ๆ

ตั้งแต่ก้าวแรกที่เด็กใหม่เข้ามา เด็กที่อยู่เก่าคนอื่น ๆ ก็มักจะมีคำถามมาให้แก่ผู้มาใหม่เสมอ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอาหาร เสื้อผ้า และเรื่องเพศ เป็นต้น และหากเด็กใหม่ที่เข้ามาไม่ทำที่แข็งกระด้างไม่ยอมลงให้ใครง่าย ๆ เขาอาจจะต้องถูกทอดทิ้งหรือถ้าร้ายไปกว่านั้นก็จะถูกกลั่นแกล้งจากผู้ที่อยู่ก่อน

ดังนั้นในช่วงระยะเวลาแรกของการเข้ามาอยู่ใหม่ เด็กจะไม่สูงส่งกับเจ้าหน้าที่ แต่จะเชื่อฟังหัวหน้าหรือหัวใจในสถานฝึกฯ ซึ่งเป็นเด็กที่กระทำผิดด้วยกัน แต่อยู่มานานกว่า โดกว่า และมีประสบการณ์มากกว่า เด็กที่เป็นหัวใจจะเป็นผู้สอนให้เด็กที่เข้ามาอยู่ใหม่รู้จักระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ไม่เป็นทางการ ที่พวกเขาตั้งขึ้นเองเพื่อใช้ในการควบคุมและการปฏิบัติตัวกันเอง เด็กที่เข้ามาใหม่ จึงต้องพยายามปฏิบัติตามระเบียบที่ตั้งไว้ และรักษาความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ในกลุ่มเพื่อให้คนอื่น ๆ ยอมรับว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งในสังคมนั้น แต่ก็มีเด็กใหม่บางคนที่ยึดตัว อาจจะทำให้เขามีเพื่อนคนเดียวที่มาจากละแวกบ้านเดียวกันหรือรู้จักกันมาก่อน หรืออาจจะทำให้เขาอยู่คนเดียว ไม่สูงส่งกับใคร และไม่เกรงกลัวใคร

2.4.1 กิจวัตรประจำวัน

เด็กที่กระทำผิดและเข้ามาสู่สถานฝึกและอบรมฯ ใหม่ทุกคน ต้องทำงานโยธา ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้แรงงาน เช่น การขุดดิน ขุดต่อ ทำความสะอาดสถานที่ เมื่อทำงานได้สักกระยะหนึ่งประมาณ 2-3 เดือน เมื่อเจ้าหน้าที่มีเอกสารข้อมูลทุกอย่างพร้อม พบว่าเด็กได้กระทำผิดจริงอย่างแน่นอน ต้องรับการฝึกอบรมอยู่ในสถานฝึกฯ ก็จะจัดเด็กเข้าข้างเรียน หรือฝึกงานตามแต่จะเห็นสมควร และตามความถนัดของเด็ก เช่น ข่างเรียน ข่างพิมพ์ ข่างเย็บ และอื่น ๆ

ปกติในวันธรรมดา ซึ่งไม่ใช่วันเสาร์-วันอาทิตย์ หอพักจะปิดไม่ให้เด็กขึ้นระหว่าง 08.00-15.00 น. ในช่วงที่ปิดหอ จึงเป็นเวลาที่ทำให้เด็กเข้าห้องเรียนและฝึกงาน

เวลาที่เรียนหรือฝึกงาน คือ เช้าระหว่าง 08.00-11.30 น. และ

บ่ายระหว่าง 13.30-16.30 น.

เมื่อเลิกจากการเรียนวิชาสามัญหรือเลิกฝึกงานแล้ว เด็กจะขึ้นหอเตรียมของใช้เพื่ออาบน้ำ หลังจากนั้นจะมาโรงเลี้ยง (คือโรงครัวใหญ่) เพื่อกินอาหาร เมื่อเรียบร้อยแล้วจึงจะอาบน้ำ จากนั้นจะปล่อยให้ขึ้นหอ ซึ่งเป็นช่วงเวลาพักผ่อน เด็กบางคนจะใช้เวลาพักผ่อนด้วยการอ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ และหอนจะปิดไม่ให้เด็กเข้าหรือออกจากหอพักอีก ตั้งแต่ 18.30 น. เป็นต้นไป นอกจากเด็กจะมีงานประจำคือการเรียนหนังสือหรือฝึกงานแล้ว เด็กในแต่ละหอจะต้องมีเวรประจำทำความสะอาดกันอีกด้วย หัวหน้าหอจะเป็นคนแบ่งงานให้เด็กทำ ส่วนหนึ่งของเด็กในหอประมาณ

40-50 คน จะมีเวรประจำ คือทำงานที่ไม่ใช้งานบนหอ เช่น ตักน้ำ ทำความสะอาดส้วม เช็ดพัดลม เก็บรองเท้า ฝ้าตู้มน้ำ เป็นต้น หรือทำงานประจำในช่วง เช่น ดูแลหมูของช่างเกษตร หรือเลิกและเก็บรักษาจานในห้องงาน เด็กที่เหลือจะแบ่งออกเป็น 3 พวก พวกแรกทำความสะอาด กวาดอุบนหอ พวกที่สองทำความสะอาดกวาดถูแลยกกับข้าวในโรงเลี้ยง ส่วนพวกสุดท้ายเป็นพวกเสริมทั่วไป คือจะเข้าทำงานแทนเมื่อคนที่ทำงานประจำคนใดคนหนึ่งป่วย การแบ่งงานนี้หัวหน้าหอจะเป็นผู้รับผิดชอบทำสลากรให้เด็กในหอเลือกงาน โดยที่หัวหน้าหอและหัวหน้าพลศึกษา (ซึ่งเจ้าหน้าที่แต่งตั้ง) ไม่ต้องทำงานใด ๆ เลย สำหรับเด็กที่จับสลากรได้งานเสริมทั่วไป จะได้ทำหน้าที่เสริมทั่วไปคนละ 2 เดือน แล้วก็จับสลากรใหม่ เพื่อเปิดโอกาสให้คนอื่น ๆ จับสลากรได้งานเสริมทั่วไปบ้าง เพราะเป็นงานสบาย

ในวันเสาร์ เด็กจะเรียนหนังสือหรือฝึกงานครึ่งวัน คือตั้งแต่ 08.00-11.30 น. เสร็จแล้วก็จะกลับหอมารับประทานอาหารกลางวัน ในตอนบ่ายอาจจะซักผ้า ซ่อมที่นอน ฝานกีฬา หรือพักผ่อนหย่อนใจด้วยการอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ หรือดูโทรทัศน์ เป็นต้น

ในวันอาทิตย์ จะเป็นการปิดหอเพื่อทำความสะอาดหอในช่วงเช้า หลังจากนั้นจะเปิดหอตลอดวัน เพื่อให้เด็กพักผ่อนได้ตามอัธยาศัย

2.4.2 การรวมตัวกันของกลุ่มเด็กและการรวมตัวเป็น “บาง”

เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดถูกส่งมาอยู่ในสถานฝึกและอบรมฯ ถ้าเคยอยู่ในละแวกเดียวกันหรือมีภูมิถิ่นที่อยู่ใกล้เคียงกันมาก่อนเมื่อเข้ามาอยู่ในสถานฝึกและอบรมฯ ก็จะมีความสัมพันธ์และรวมตัวกันเป็นกลุ่ม

โดยทั่วไปกลุ่มจะมี 2 ลักษณะ คือกลุ่มขนาดเล็กหรือกลุ่มย่อยที่เด็กสนิทสนมกันมาก เพราะกินนอน และเล่นด้วยกัน และกลุ่มลักษณะที่สองซึ่งมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มใหญ่เรียกว่า “บาง” เช่นเดียวกันกับในสังคมเรือนจำที่ควบคุมผู้กระทำผิดทั่วไป การรวมกลุ่มกันของพวกเขาในเรือนจำจะเรียกว่า “บ้าน”

กลุ่มเล็กหรือกลุ่มย่อย มักจะประกอบไปด้วยเด็กจำนวน 2-10 คน หรือมากกว่านั้น การที่เด็กสนิทสนมรวมตัวกันเป็นกลุ่มเล็ก ก็เนื่องมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน กล่าวคือเป็นเด็กที่มาจากละแวกบ้านเดียวกัน อยู่ในหอเดียวกัน ทำงานใกล้กัน เรียนหนังสือด้วยกัน หรือนอนอยู่ใกล้กัน ซึ่งทำให้เด็กเกิดความสนิทสนมได้อย่างรวดเร็ว จึงเกิดการรวมตัวกันเป็นกลุ่มย่อย พุดคุยและเล่นกัน มีปัญหาจะปรึกษาหารือกันได้ หรือกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับเด็ก “บาง” อื่น ก็จะมาปรึกษาให้ช่วยเหลือกัน นอกจากนี้การที่เด็กบางคนเข้ามาอยู่ในกลุ่มด้วยอาจเป็นเพราะเพื่อนของเด็กคนใดคนหนึ่งในกลุ่มซึ่งอยู่ภายนอกสถานฝึกฝากน้องญาติหรือเพื่อให้เด็กในกลุ่มนั้นช่วยเหลือด้วย

การที่เด็กในกลุ่มย่อยสนิทสนมกันมาก เพราะกลุ่มมีขนาดเล็ก และต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันขณะอยู่ในหอ เช่น เด็กจะนอนรวมอยู่ด้วยกัน 3 คน ในที่นอนสี่คนเตียงกัน แบ่งเสื้อผ้าและผ้าห่มกันใช้ กินข้าววงเดียวกันในโรงเลี้ยง เมื่อมีญาติของคนใดมาเยี่ยม และได้รับสิ่งของเครื่อง

ใช้ หรืออาหารจากญาติ ก็จะนำมาแบ่งปันให้กับเพื่อนคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม เมื่อเพื่อนในกลุ่ม กระทำผิดระเบียบที่ทางเรือนจำกำหนดไว้ ก็จะพยายามช่วยกันปกปิดความลับไว้ หรือในบางครั้ง ถึงกับมีการออกรับโทษแทนกัน โทษทัณฑ์ที่ได้รับส่วนใหญจะเป็นการเขียน การลงโทษด้วยการลงการเขียนญาติ ดังนั้นจึงมีหลายต่อหลายครั้งที่เด็กจะออกรับผิดแทนกันเพื่อคงไว้ซึ่งผลประโยชน์ของตนเอง เช่น เด็กที่ไม่มีญาติพี่น้องมาเยี่ยมจะออกรับผิดแทนเพื่อนภายในกลุ่มที่มีญาติมาเยี่ยมเขียนเสมอและเป็นผู้กระทำผิดจริง ทั้งนี้เพื่อยังคงมีสิทธิในการได้รับการเยี่ยมเขียนจากญาติพี่น้องคงเดิม และนำสิ่งของมาแบ่งปันกันภายในกลุ่มได้อยู่เช่นเดิม

ในแต่ละกลุ่มจะมีชื่อเรียกหรือฉายา ที่เรียกกันภายในกลุ่ม โดยตั้งขึ้นตามลักษณะเฉพาะตัวของคนนั้น ๆ เช่น เล็กโรจจิต ใหญ่ดอกจิก เป็นต้น

ส่วนเด็กที่มีเพื่อนสนิทเพียงคนเดียวก็พอมีอยู่บ้าง แต่มีจำนวนไม่มากนัก เด็กเหล่านี้ อาจจะเป็นเด็กที่มีคู่คิดเข้ามาด้วยกัน คือร่วมกันกระทำผิดในคดี ก็จะมาสนิทสนมกันอยู่เพียง 2 คน สำหรับเด็กที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนส่วนมากมักจะเป็นเด็กต่างจังหวัด ไม่มีเพื่อนฝูงหรือญาติพี่น้องมาเยี่ยม จึงเป็นเด็กสงบเสงี่ยม ไม่หาเรื่องกับใคร ก็อาจจะอยู่โดยสงบได้ แต่เด็กต่างจังหวัดหลายคนที่มีกลุ่มเพื่อนมากได้ บางทีก็เป็นหัวหน้าบางได้ด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพและความสามารถส่วนตัวของพวกเขาเองด้วย

“บาง” มีความสำคัญกับชีวิตประจำวันของเด็กมาก ทุกหอในการนอนจะมีการแบ่งเป็นบางกัน นอนแยกบางกัน เมื่อประจำอยู่ในบางใดแล้ว สิ่งที่เด็กกลัวก็คือการย้ายบางจากบางหนึ่ง ไปรวมกับอีกบางหนึ่ง หรือที่เรียกว่า “ขายบาง” เด็กที่ขายบางจะไม่มีใครยอมรับด้วย และบางใหม่ที่เขาไปอยู่ก็จะไม่ยอมรับเช่นกัน

เด็กในสถานฝึกและอบรม จะมีโครงสร้างการรวมตัวกันเป็นบางอย่างเหนียวแน่น โดยแต่ละบางจะมีกฎเกณฑ์ที่ผู้นำหรือบุคคลภายในบางของพวกเขาตั้งขึ้นมากันเอง เช่น

1. จะไม่มีการนำความลับของบางไปบอกกับคนในบางอื่นให้รู้เด็ดขาด
2. จะไม่เดินรวม กินข้าวรวม หรือนอนรวมกับเด็กบางอื่น
3. เมื่อถูกเด็กจากบางอื่นทำร้าย จะต้องบอกให้กับหัวหน้าบางทราบ เพื่อแก้ไขปัญหา
4. จะต้องไม่ไปหาเรื่องกับเด็กในบางอื่นก่อน นำกระทำการใดที่เป็นการนำความเดือดร้อนมาสู่บางของตน

5. จะต้องช่วยเหลือเพื่อนในบางเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเด็กบางอื่น

6. จะต้องเชื่อฟังและทำตามคำสั่งของหัวหน้าบาง

ในบางครั้ง อาจจะมีเด็กบางคนซึ่งเคยทำกิจกรรมร่วมกับเด็กบางอื่น เช่น เล่นกีฬาด้วยกัน และอาจจะชอบพอนิสัยซึ่งกันและกัน แต่ก็ยังเป็นเพื่อนคุยกันได้บ้างเท่านั้น ไม่สามารถจะย้ายไปอยู่ในบางเดียวกัน หรือกินนอนในหอเดียวกันได้ ในกรณีเช่นนี้จะเห็นได้ว่าการแบ่งเป็นบางของเด็ก

ในสถานฝึกและอบรมฯ ทำให้เด็กมีโอกาสสนิทสนมกับคนละแวกภูมิลำเนาเดียวกันเพิ่มมากขึ้น เมื่อได้รับการปลดปล่อยจากสถานฝึกและอบรมฯ โอกาสที่จะพบเพื่อนที่คุ้นเคยเหล่านี้จึงมีมาก

กล่าวโดยสรุปแล้ว การที่เด็กในสถานฝึกและอบรมฯ รวมตัวกันเป็นบาง ก็เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หากคนใดถูกเด็กบางอื่นรังแกหรือทำให้ผู้ ถ้าเด็กนั้นอ่อนแอกว่า หัวหน้าบางก็จะออกตัวของผู้แทน แต่หากกรณีเป็นเรื่องใหญ่ ทั้งสองบางอาจจะชกพวกเข้าตะลุมบอนกันเลยก็เป็นได้

2.4.3 การเป็นหัวหน้าบาง

ในแต่ละหอจะมีเด็กซึ่งเจ้าหน้าที่แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าหออย่างเป็นทางการอยู่แล้วหละหนึ่งคน มีหน้าที่คอยดูแลความสงบเรียบร้อยและช่วยพ่อบ้านคุมเด็ก แต่ก็มีหัวหน้าของเด็กอีกประเภทหนึ่งซึ่งมีลักษณะที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งเด็กที่อยู่ในละแวกเดียวกันตั้งให้ เรียกหัวหน้าประเภทนี้ว่า “หัวหน้าบาง” แต่ก็มีเด็กหลายคนที่ได้เป็นหัวหน้าบางและได้เป็นหัวหน้าหออย่างเป็นทางการที่ทางเจ้าหน้าที่แต่งตั้งให้ด้วย ทั้งนี้เพราะหัวหน้าหอที่เจ้าหน้าที่แต่งตั้งมักจะได้รับการเลือกกันเองของเด็กในหอ เด็กที่มีลักษณะเป็นผู้นำก็มักจะได้เป็นผู้แทนเสมอ

การเป็นผู้นำเป็นผลจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ดังนั้นในทุกกลุ่มก็จะมีหัวหน้ากลุ่ม การเป็นหัวหน้าบางในสถานฝึกและอบรมฯ อาศัยคุณลักษณะและเงื่อนไขต่าง ๆ ซึ่งมีหลายประการ กล่าวคือ

1. เคยเป็นเพื่อนสนิทกับหัวหน้าบางมาก่อน เมื่อหัวหน้าบางคนเก่าจะต้องออกจากสถานฝึกและอบรมฯ เพราะครบกำหนดการฝึกอบรม หรืออาจจะเป็นเพราะเกรและถูกส่งตัวไปยังสถานกักและอบรม ซึ่งจะจำกัดสิทธิเสรีภาพมากขึ้น เขาก็จะแต่งตั้งเพื่อนสนิทของเขาให้เป็นหัวหน้าบางต่อ และกำชับให้ลูกน้องเกรงใจและทำตามหัวหน้าคนใหม่ แต่ทั้งนี้คนที่จะมาเป็นหัวหน้าคนใหม่ต้องมีความสามารถพอตัว

2. เป็นผู้ที่มีความสามารถในหลาย ๆ ด้าน คือสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ เพราะการทะเลาะวิวาทกันในระหว่างบางเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ หัวหน้าบางต้องสามารถตัดสินใจได้ว่าจะใช้วิธีการอ่อนหรือแข็งเระจกกับหัวหน้าอีกบางหนึ่ง และตัวหัวหน้าเองจะต้องมีความสามารถเฉพาะตัวสามารถเข้าต่อสู้แทนลูกน้องได้เมื่อจำเป็น

3. ระยะเวลาของการอยู่ในสถานฝึกและอบรมฯ เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาด้วย เด็กที่อยู่ในสถานฝึกฯมานานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป จะรู้จักคนมาก เข้าใจชีวิตความเป็นอยู่ในสถานฝึกฯ จึงมักจะเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำคำปรึกษาแก่เด็กรุ่นใหม่ที่เพิ่งเข้ามาซึ่งมีความกลัว และหวั่นวิตกกับการเข้ามาใหม่ คนที่อยู่มานานจึงมักจะได้รับยกย่องให้เป็นหัวหน้าบางคอยควบคุมดูแลและปกป้องเด็กอื่น ๆ

นอกจากนี้ยังรวมถึงเด็กที่ถูกส่งเข้ามาในสถานฝึกและอบรมฯหลายรอบด้วย เพราะแสดงว่าเป็นเด็กที่ร้ายต่อชีวิตของการกระทำผิด เมื่อออกจากสถานฝึกและอบรมฯ ก็กระทำผิดซ้ำอีก จน

ถูกส่งเข้ามารับการฝึกอบรมซ้ำหลายรอบ มีความคุ้นเคยกับสถานฝึกๆ รู้จักเจ้าหน้าที่และเด็กบางต่าง ๆ ในสถานฝึก ตลอดจนรู้ว่าจะต้องดำเนินชีวิตในสถานฝึกๆอย่างไรจึงจะอยู่ได้อย่างไม่เดือดร้อน

4. คุณสมบัติอื่น ๆ ซึ่งอาจจะได้แก่บุคลิกภาพของหัวหน้าบางเอง คือ หัวหน้าบางจะต้องเป็นคนเข้มแข็ง แต่ในขณะที่เดียวกันก็สามารถปกครองเด็กในบางได้ มีจิตใจเอื้อเฟื้อต่อเพื่อน ๆ ในบางตนเอง แม้แต่เด็กที่มาจากต่างจังหวัดไม่มีญาติมาเยี่ยม หัวหน้าบางก็จะแสดงความเอื้อเฟื้อด้วยการแบ่งอาหารหรือขนมให้ เป็นการสร้างบารมีให้กับตนเอง และในขณะที่เดียวกัน หัวหน้าบางจะต้องสามารถแสดงความเข้มแข็ง ท่าทางแข็งกร้าว น่าเกรงขามให้เด็กอื่นในบางได้เห็นด้วย

ดังนั้นตัวกำหนดที่สำคัญของการเป็นผู้นำหรือเป็นหัวหน้าบาง ก็น่าจะ ได้แก่ ความสมบูรณ์พร้อมในการประกอบอาชญากรรมหรือการกระทำผิด และการได้เคยอยู่ในสถานฝึกและอบรมมาแล้วเป็นเวลานานเพียงใด นอกจากนี้ยังรวมถึงลักษณะนิสัยส่วนตัวที่แข็งกร้าวอีกด้วย

เด็กที่อยู่ในบางเดียวกันจะมีความรู้สึกเป็นกลุ่มเดียวกัน มีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานฝึกและอบรมฯร่วมกัน ชีตถือวัฒนธรรมกลุ่ม หรือกฎเกณฑ์ภายในกลุ่มที่อาจจะขัดต่อระเบียบที่เป็นทางการของทางสถานฝึกและอบรมที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามพวกเขากลับปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่พวกเขากำหนดขึ้นเองมากกว่าปฏิบัติตามระเบียบที่เป็นทางการ ทั้งนี้เป็นเพราะพวกเขาเห็นว่า การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่พวกเขากำหนดขึ้นเองทำให้พวกเขาสะดวกสบาย ปลอดภัยมากกว่า การปฏิบัติตามระเบียบที่เป็นทางการ

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

วิธีการตอบ

- ข้อใดที่ต้องเขียนคำตอบลงในช่องว่าง ให้ท่านเขียนคำตอบลงในช่องว่างนั้นด้วยความจริง
- ข้อใดที่มีคำถามให้เลือกตอบ ให้ท่านทำเครื่องหมาย (/) หน้าคำตอบที่เป็นความจริง
เลือกตอบเพียงข้อเดียว (โดยผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต้องลงชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ปัจจุบันท่านอายุ.....ปี
2. ขณะกระทำผิดในครั้งนี้ ท่านอายุ.....ปี
3. ท่านเคยกระทำผิดมาแล้ว จำนวน.....ครั้ง
4. ท่านจบการศึกษาระดับสูงสุดในระดับใด
() 1 ไม่ได้รับการศึกษา
() 2 ประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-ป.3)
() 3 ประถมศึกษาตอนปลาย (ป.4-ป.6)
() 4 มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า (ม.1-ม.3)
() 5 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ม.4-ม.6)
() 6 สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย
5. ท่านถูกควบคุมอยู่ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
() 1 สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา)
() 2 สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนธร
6. กระทำผิดในข้อหา (เลือกเพียงข้อหาใดข้อหาหนึ่ง)
6.1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ได้แก่
() 6.1.1 ฆ่าผู้อื่น
() 6.1.2 ทำร้ายร่างกาย
() 6.1.3 อื่น ๆ ระบุ.....

- 6.2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ได้แก่
- () 6.2.1 ปล้นทรัพย์
 - () 6.2.2 ชิงทรัพย์
 - () 6.2.3 วิ่งราวทรัพย์
 - () 6.2.4 ลักทรัพย์
 - () 6.2.5 กรร โชกทรัพย์
 - () 6.2.6 ยักขอกทรัพย์
 - () 6.2.7 ฉ้อโกงทรัพย์
 - () 6.2.8 อื่น ๆ ระบุ.....
- 6.3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ ได้แก่
- () 6.3.1 ข่มขืนกระทำชำเรา
 - () 6.3.2 อนาจาร
 - () 6.3.3 อื่น ๆ ระบุ.....
- 6.4 ความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ได้แก่
- () 6.4.1 เสพยาเสพติด
 - () 6.4.2 ครอบครองยาเสพติด
 - () 6.4.3 ครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด
 - () 6.4.4 จำหน่ายยาเสพติด
 - () 6.4.5 อื่น ๆ ระบุ.....
7. ลักษณะการกระทำผิด หรือพฤติกรรมแห่งการกระทำผิด
- 7.1 ผู้กระทำผิด
- () 7.1.1 กระทำผิดเพียงลำพัง
 - () 7.1.2 กระทำผิดร่วมกับบุคคลอื่น ได้แก่
 - () 7.1.2.1 ญาติพี่น้อง
 - () 7.1.2.2 เพื่อน
 - () 7.1.2.3 อื่น ๆ ระบุ.....

7.2 สถานที่เกิดเหตุ

- () 7.2.1 ภายในบ้าน , ที่พักอาศัย
- () 7.2.2 ภายในที่ทำงาน
- () 7.2.3 ห้างสรรพสินค้า
- () 7.2.4 รถประจำทาง
- () 7.2.5 สวน , ไร่ , นา
- () 7.2.6 สถานที่ราชการ
- () 7.2.7 โรงเรียน
- () 7.2.8 อื่น ๆ ระบุ.....

7.3 เวลาที่เกิดเหตุ

- () 7.3.1 กลางวัน (06.01 น. - 18.00 น.)
- () 7.3.2 กลางคืน (18.01 น. - 06.00 น.)

7.4 อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด

- () 7.4.1 ไม่ได้ใช้อาวุธ
- () 7.4.2 มีด
- () 7.4.3 ไม้
- () 7.4.4 ปืน
- () 7.4.5 อื่น ๆ ระบุ.....

7.5 การวางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำความผิด

- () 7.5.1 วางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำความผิดไว้ก่อน
- () 7.5.2 ไม่ได้วางแผนหรือไตร่ตรองการกระทำความผิดไว้ก่อน

ส่วนที่ 2 ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา

1. ก่อนที่จะถูกจับกุมในคดีนี้ ท่านพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาเป็นประจำหรือไม่ อย่างไร

() 1 ทุกวัน	() 4 อาทิตย์ละวัน
() 2 เกือบทุกวัน	() 5 ไม่เคย
() 3 วันเว้นวัน	

2. สถานภาพภายในครอบครัวระหว่างบิดามารดาของท่าน เป็นอย่างไร

- () 1 บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม
- () 2 หย่าร้าง
- () 3 แยกกันอยู่
- () 4 อยู่ด้วยกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาเป็นอย่างไร

- () 1 มีความเข้าใจกันดี ไม่เคยมีการทะเลาะหรือขัดแย้งกัน
- () 2 มีการทะเลาะหรือขัดแย้งกันแต่ไม่รุนแรง
- () 3 มีการทะเลาะหรือขัดแย้งกันอย่างรุนแรงเป็นบางครั้ง
- () 4 มีการทะเลาะหรือขัดแย้งกันอย่างรุนแรงบ่อยครั้ง

4. ความรู้สึกของท่านเมื่อบิดามารดาทะเลาะหรือขัดแย้งกัน

- () 1 เสียใจมาก
- () 2 เสียใจเล็กน้อย
- () 3 ไม่รู้สึกเสียใจ

5. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นท่านปรึกษากับบิดามารดาอย่างไร

- () 1 ทุกครั้ง
- () 2 บ่อยครั้ง
- () 3 บางครั้ง
- () 4 นาน ๆ ครั้ง
- () 5 ไม่เคยปรึกษา

6. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างไร

- () 1 ไม่ได้
- () 2 ได้เป็นบางครั้ง
- () 3 ได้ทุกครั้ง

7. ความรู้สึกของท่านเมื่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองดักเตือนเวลากระทำผิดเป็นอย่างไร
- () 1 รู้สึกไม่เห็นด้วยกับคำว่าดักเตือน
- () 2 เฉย ๆ ไม่สนใจคำดักเตือน
- () 3 รับฟังเวลาดักเตือน
- () 4 รับฟังและปฏิบัติตามคำดักเตือนทุกครั้ง
8. บิดามารดาหรือผู้ปกครองรู้สึกอย่างไรเมื่อท่านถูกจับกุม
- () 1 ไม่รู้สึกเสียใจ
- () 2 รู้สึกเสียใจเล็กน้อย
- () 3 รู้สึกเสียใจมาก
9. ขณะที่ถูกควบคุมในสถานฝึกและอบรม บิดามารดาหรือผู้ปกครองมาเยี่ยมหรือไม่ อย่างไร
- () 1 ไม่เคยมาเยี่ยมเยียน
- () 2 เคยเป็นบางครั้ง
- () 3 มาเยี่ยมเยียนเป็นประจำ

ส่วนที่ 3 ความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิด

1. ท่านมีเพื่อนเคยกระทำผิดหรือไม่ ถ้ามีเคยคบกับเพื่อนที่กระทำผิดอย่างไร
- () 1 ไม่มี
- () 2 มี
- () 2.1 นาน ๆ ครั้ง () 2.2 บ่อยครั้ง () 2.3 เป็นประจำ
2. การกระทำผิดของท่านในครั้งนี้ สาเหตุมาจากเพื่อนชักชวนให้กระทำผิดหรือไม่
- () 1 ใช่ () 2 ไม่แน่ใจ () 3 ไม่ใช่
3. ท่านจะทําอย่างไรเมื่อเพื่อนชักชวนให้กระทำผิด
- () 1 ต้องทำ
- () 2 ไม่แน่ใจ
- () 3 ไม่ทำ
- () 4 ห้ามไม่ให้เพื่อนกระทำผิด

4. กลุ่มเพื่อนสนิทส่วนใหญ่เคยถูกจับกุมหรือไม่

- () 1 ไม่เคย
 () 2 ไม่แน่ใจ
 () 3 เคย

5. ท่านเคยกระทำผิดร่วมกับเพื่อนหรือไม่

- () 1 ไม่เคย
 () 2 1-2 ครั้ง
 () 3 3-4 ครั้ง
 () 4 ตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไป

6. กลุ่มเพื่อนสนิทเคยชักชวนให้กระทำผิดหรือไม่

- () 1 ไม่เคย
 () 2 1-2 ครั้ง
 () 3 3-4 ครั้ง
 () 4 5-6 ครั้ง
 () 5 ตั้งแต่ 7 ครั้งขึ้นไป

ส่วนที่ 4 ฐานะทางเศรษฐกิจ

1. ท่านได้รับเงินเป็นค่าใช้จ่ายต่อเดือน จำนวนเท่าใด

- () 1 ไม่ได้รับ
 () 2 ต่ำกว่า 500 บาท
 () 3 500-1,000 บาท
 () 4 มากกว่า 1,000 บาทขึ้นไป

2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้สุทธิต่อเดือน จำนวนเท่าใด

- () 1 ไม่เกิน 1,500 บาท
 () 2 1,501-3,000 บาท
 () 3 3,001-10,000 บาท
 () 4 มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป

3. รายได้ต่อเดือนมีเพียงพอใช้จ่ายภายในครอบครัวหรือไม่ อย่างไร
- () 1 ไม่พอใช้ () 2 พอใช้เป็นบางครั้ง
- () 3 พอใช้ () 4 เหลือใช้และพอเก็บ
4. บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหนี้สินหรือไม่
- () 1 มี () 2 ไม่แน่ใจ () 3 ไม่มี
5. ท่านประกอบอาชีพหารายได้หรือไม่
- () 1 ไม่ได้ประกอบอาชีพ () 2 ประกอบอาชีพ
6. ก่อนที่ถูกจับกุมในคดีนี้ ท่านมีหนี้สินหรือไม่
- () 1 มี () 2 ไม่มี

ส่วนที่ 5 ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย

1. ภูมิลำเนาเดิมของท่านอยู่ภาคใด
- () 1 ภาคเหนือ () 2 ภาคกลาง
- () 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ () 4 ภาคใต้
2. ชุมชนที่พักอาศัยของท่านก่อนที่ถูกจับกุมมีลักษณะของชุมชนเป็นอย่างไร
- () 1 ชุมชนแออัด () 2 โรงงานอุตสาหกรรม
- () 3 ท่าเรือ , สถานีรถไฟ () 4 หมู่บ้านจัดสรร
- () 5 แฟลต , คอนโดมิเนียม () 6 บ้านเช่า , หอพัก
- () 7 บ้านพักราชการ , การเคหะ () 8 อื่น ๆ ระบุ.....
3. ชุมชนที่พักอาศัยของท่านมีการกระทำผิดเกิดขึ้นหรือไม่ อย่างไร
- () 1 ไม่มี () 2 นาน ๆ ครั้ง
- () 3 บางครั้ง () 4 บ่อยครั้ง
- () 5 เป็นประจำ

4. ชุมชนที่พักอาศัยของท่านมีการจับกุมผู้กระทำความผิดอย่างไร

- () 1 น้อย
 () 2 ปานกลาง
 () 3 มาก

ส่วนที่ 6 อิทธิพลของสื่อมวลชน

1. ท่านได้รับความรู้จากสื่อมวลชนประเภทใดมากที่สุด

() 1 โทรทัศน์	() 2 วิทยุ
() 3 หนังสือพิมพ์	() 4 ภาพยนตร์หรือวิดีโอ
() 5 คอมพิวเตอร์	() 6 อื่น ๆ ระบุ.....

2. ท่านมีความสนใจข่าวประเภทใดมากที่สุด

() 1 อาชญากรรม	() 2 กีฬา
() 3 บ้านเทিং	() 4 การเมือง
() 5 อื่น ๆ ระบุ.....	

3. ความรู้ลึกของท่านต่อการรับรู้ข่าวประเภทอาชญากรรมเป็นอย่างไร

- () 1 ไม่สนใจ
 () 2 เฉย ๆ
 () 3 สนใจ

4. ระยะเวลาที่ท่านมีความสนใจข่าวประเภทอาชญากรรม

- () 1 ต่ำกว่า 1 เดือน
 () 2 1 เดือน - 6 เดือน
 () 3 มากกว่า 6 เดือน - 1 ปี
 () 4 มากกว่า 1 ปี

5. ท่านกระทำได้ในครั้งนี้มีสาเหตุมาจากการเขียนแบบจากสื่อต่าง ๆ ที่ได้รับรู้ใช่หรือไม่

- () 1 ใช่
- () 2 ไม่น่าใจ
- () 3 ไม่ใช่

6. สื่อมวลชนประเภทใดที่มีผลต่อความรู้สึกรของท่านมากที่สุด

- () 1 โทรทัศน์
- () 2 วิทยุ
- () 3 หนังสือพิมพ์
- () 4 ภาพยนตร์หรือวิดีโอ
- () 5 อื่น ๆ ระบุ.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ร.ต.ท. โอฟาร เอี่ยมประภาส
ชื่อ เดือน ปีเกิด	6 มกราคม พ.ศ. 2515
สถานที่เกิด	ต.ธารเกษม อ.พระพุทธรบาท จ.สระบุรี
ประวัติการศึกษา	ปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (ตำรวจ) จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ อ.สามพราน จ.นครปฐม ปีการศึกษา 2536
ตำแหน่งปัจจุบัน	รองสารวัตร แผนกทะเบียนพล กองกำกับการกำลังพล กองบังคับการอำนาจการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

